

תת"ע 6353/03/17 - מדינת ישראל נגד חלפה אלירז

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6353-03-17 מדינת ישראל נ' חלפה אלירז
לפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

חלפה אלירז

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 3.3.17, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין, אי מתן אפשרות להולכי רגל להשלים חצייה בבטחה, תוך קרבה מסוכנת להולכי הרגל, (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 17.7.17, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ מוטי כליף, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 3.3.17, בסמוך לשעה 08:47, נהג הנאשם ברכב ברמת גן, ברחוב נגבה, מכיוון רחוב הירדן ובהגיעו לצומת עם רחוב החיל, נצפה על ידי עד התביעה כאשר אינו מאפשר להולכי רגל, שחצו אותה שעה את מעבר החצייה שבכיוון נסיעתו, להשלים חציה בבטחה וממשיך בנסיעה, כך שגרם להולכי הרגל, שהגיעו לפס השני במעבר החצייה, לעצור ואף לסגת לאחור. הנאשם ביצע פנית פרסה בצומת, בנסיעה מהירה וגרם להולך רגל נוסף, שהחל בחצייה במעבר החציה השני, לחזור אל אי התנועה הבנוי.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו תגובה שאינה ראויה לציטוט, ברובה, למעט הטענה כי לא היה אף אחד על מעבר החצייה.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך תחילה, היה בכוונתו להיכנס לחניה שפינה אותה עת רכב אחר ורק כיוון שהעד הורה לו להמשיך בנסיעה ולא להמתין במקום, המשיך לצומת, ביצע פנית פרסה וחזר. הנאשם טען כי לא היו בכלל הולכי רגל על הכביש וכי העד לא יכול היה לראות את מעבר החצייה, מהמקום בו עמד וכן, טען כי אם היו הולכי רגל, היה מקום להביאם לעדות בבית המשפט.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין את מקום עמידתו, שדה הראיה הפתוח, תיאר את אופן נסיעת הנאשם, את מצב הולכי הרגל ותגובתם לנסיעתו המהירה של הנאשם וכן, ערך סקיצה בדו"ח.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם, מנגד, לא עשתה עלי רושם אמין. תחילה, בחר הנאשם להטיח דברי נאצה בעד, במעמד רישום הדו"ח, במקום למסור גרסה עניינית, בהמשך, במועד ההקראה, טען כי: " **אני נסעתי לא היה אף אחד בהולכי הרגל. יכול להיות שעמדו בצד אבל לא בתחבורה שלי**" ואילו בבית המשפט, אישר כי מיהר בנסיעה, על מנת להיכנס למקום חניה שהתפנה ושלל לחלוטין הימצאותם של הולכי רגל.
4. התרשמתי כי עד התביעה עמד במקום ממנו יכול היה להבחין בנעשה בצומת כולו, לרבות מעברי החצייה שבנדון והולכי הרגל ואני מעדיפה, ללא היסוס, את גרסתו על זו של הנאשם, שדעתו הייתה נתונה, כפי שאישר, להגעה מהירה למקום החנייה הנכסף וכפי הנראה, נתונה פחות לנעשה בדרך.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים